

ГЛАВА 2.

Бламословеното Сутружество.

Духовното званіе въ първѣтъ времена на Римъ бѣше повече почетно нежели придобиточно званіе. На него са посветявахъ най-благороднитѣ патрици, а престоноардіето бѣ исклучено отъ туй право. Но въ послѣдующитѣ вѣкове, много по рано отъ описваната епоха, пріемахъ са безъ различіе чловѣци отъ стѣко съсловіе въ служеніе на нѣкои само божества, на които жрецитѣ са наричахъ *фламини*. Фламинтъ на Зевса (*Flamen dialis*) предъ когото вързѣше латоръ бѣше по право членъ на Сената, но докато отъ понапрѣдъ са опредѣляваше отъ Сенаторитѣ, по послѣ той са избираше отъ народното събраніе. Храмоветѣ на чуждитѣ и най съблазнителны божества са служахъ отъ престоноардинъ свещеници, отъ които по многото са посветявахъ на служеніето на жертвеницитѣ повече отъ бѣдностъ и интересъ нежели отъ благочестіе къмъ религіята. Такъвзи бѣше Каланъ, свещеникътъ на Изда. Той происхождаше отъ отпушенници; родителитѣ му дадохъ свободно въспитаніе и му оставихъ бѣдно почти исчерпано имущество. Той са посвети на духовното званіе като послѣдне убѣжище отъ бѣдността. Какъвто и да сж были свещеническитѣ доходи, незначителны може бы въ нея епоха, служителитѣ на единъ популярень храмъ не можахъ да са оплакватъ за туй. Най-придобитъчното отъ званіята е безъ сумнѣніе онуй, което са основава на суевѣріето на народа.

Каланъ единъ само роднина живъ еще имаше въ Помпея, Бурба. Разновидны връзки, нечестны и низкы, по сплны отъ родственнитѣ, свързахъ интереситѣ и сърцата имъ, заради туй често свещеникътъ на Изда предрешенъ и скритомъ оставяше жертвеницитѣ на престорената строгость и влѣзваше скритомъ презъ заднитѣ врата въ къщата на гладіатора, тоже безчестенъ и по званіето и по недостатъцитѣ. Тукъ той са распущаше и веселеше като отхвърлѣше и послѣднитѣ дрипы на лицемѣріето, съвършено противно на натурата му, поради която той нито добродѣтеленъ можеше да ся престори.

Тогасъ обвитъ въ широка тога, качулата на която закрываше образа му, а безкрайнитѣ пригъвки сичкото му тѣло, какъто тогасъ бѣ модата въ Римъ, съдѣше Каланъ въ особенна една стая на винопродавца съ малкы вратца които водахъ къмъ другы тайны врата, които не липсвахъ тогасъ отъ никаоя къща на Помпея.

Предъ Калана стоеше правъ исполнскійтъ Бурбъ, който брое-